

GRONINGER

Dingsdag

COURANT.

den 22 November.

Op Maandag, den 28 November 1831, van 9—1 en van 2—3 uren, zitting op het Stadhuis tot ontvang der Bijdragen voor de vrijwillig uitgetrokken Schutters, over de maand December 1831 en vroegere nog onbetaald geblevene maanden.

Namens de Kommissie:
G. W. H. VAN IMHOFF,
Secretaris.

De AGENT VAN 's RIJKS KASSIER te Groningen verwittigt mits deze de Houders der Blijken no. 29 tot en met 31, wegens ingeleverde Recepissen, gesproken uit de eerste vrijwillige Geldleening, dat de Obligatiën, tegen teruggave der Blijken, ten zijnen Kantore kunnen worden afgehaald, des voormiddags van 9 tot 1 uur.

Groningen

den 21 November 1831.

R E N G E R S.

De KAMER VAN KOOPHANDEL EN FABRIJKEN, te Groningen, brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat, naar aanleiding eener dispositie van den Heer Directeur-Generaal voor de Marine, d. d. 10 dezer, no. 70, Zijn Hoog Edel Gestr. onder de besmette Plaatsen heeft gerangschikt *Sunderland*, gelegen in het Graafschap *Durham*, en dat mitsdien de van daar komende en in de Havens en Zeegaten van dit Rijk binnenvallende Schepen aan eene quarantaine van veertig dagen zullen worden onderworpen, — en onder de verdachte Plaatsen zijn opgenomen alle Plaatsen, welke gelegen zijn tusschen de Rivier de *Tijne* en de Rivier de *Tees*, in den omtrek van *Sunderland*; alsmede bij eene dispositie van den 12 dezer, no. 60, de Plaatsen, gelegen aan deze zijde van het *Holsteinsche Kanaal* en van de Rivier de *Eyder*, zoodat voor de Schepen van daar komende eene quarantaine van tien dagen bepaald is.

De Kamer van Koophandel en Fabriken voornd.:

P. D A M S T E,

Vice-Président.

U. G. SCHILTHUIS, Jz.,

Fungd. Secretaris.

Groningen

den 21 November 1831.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

WEENEN den 5 November.

In de twee laatste dagen zijn alhier 16 personen aan de *cholera* overleden, een klein getal, in aanmerking van de volkrijkheid der hoofdstad.

— Volgens schrijven van den heer *Bauberger*, zijn in Hongarije, toen de *cholera* aldaar het sterkste woedde, op het buitengoed van den graaf van *Zachy* meer dan honderd faisanten gestorven; de ziekte en sterfte hielden op, toen men gestooten *brechwurzel* (braakwortel) onder het voeder deed. — In andere streken van Hongarije kwam de *cholera* onder de hoenders, eenden, zwijnen en ossen; van de laatste stierven in *Radszegh* tot den 2 October 1831, in *Alsoszeli* 12 en in *Kossuth* 5 stuks. (Uit *Brunswijk* schrijft men, van den 7 dezer: „Het is opmerkelijk, dat in onze streken vele hoenders sterven en de trekvogels wegblijven. Geschiedt zulks ten gevolge van de vergiftiging der lucht, zoo zoude op het laatste de belagchelijke voorspelling van de Ouden uit het eten der hoenders en uit de vogelvlugt wel eenigen grond kunnen hebben.”)

M U N C H E N den 7 November.

In de zitting van de Kamer der Afgevaardigden van Beieren, te Munchen, van den 5 November jl., is de beraadslaging begonnen over de voorstellen betreffende den burgerlijken toestand der Israëlieten. Al de redenaars, zonder uitzondering, verklaarden zich voor de opheffing der uitsluitings-wetten, bestaande tegen de Joden; even als al de overige burgers van den Staat, droegen zij dezelfde lasten, vervulden zij dezelfde plichten; derhalve behoorde ook op hen, niet minder dan op anderen, het in de staatsregeling vervatte grondbegrip van „gelijkheid van allen voor de wet” toegepast te moeten worden. De Mozaïsche wetten bevatten eene goede, reine zedeleer, en de meined of eedverbreking werd door dezelve met groote, strenge straffen bedreigd. De Joden, toen zij nog als een zelfstandig volk bestonden, waren vlijtig, arbeidzaam en dapper geweest. De heldhaftige, volhardende verdediging van *Jeruzalem* was met die van *Saragossa* te vergelijken. Dat de Joden zich meer algemeen bij uitsluiting aan koophandel overgaven, werd daardoor veroorzaakt, dat zij geen eigendom verwerven mochten, en derhalve hunne have en goed bestendig bij zich beschikbaar droegen. Men moest hen veroorloven, zich, onder de Christenen verspreid, met der woon te vestigen en zich grondeigendom aan te schaffen. Een volk, dat sedert 1800 jaren zonder vaste woonplaats rondzwierf, allerwege, behalve in Frankrijk en in Nederland, onder de grootste verdrukking leefde, had wel noodzakelijk, in een zedelijk opzicht, moeten terug zinken. Om dezelfde reden, immers, leefden in het Oosten de Christenen onder dezelfde verachting, als in het Westen de Joden. In Nederland, alwaar zij alle staatsburgerlijke regten genoten en uitoefenden, zag men onwederlegbaar de schoonste voorbeelden van het oorspronkelijk edel en verheven volkskarakter der Israëlietische natie (*). Hunne Godsvereering moest hen, in een verlicht en beschaafd land, niet langer tot een vloek gedijen. Immers ook in Frankrijk, waar zij op eene der menschheid meer waardige wijze behandeld werden, had de minister openlijk van hen het meest vereerende getuigenis afgelegd, enz. — Na het sluiten der debatten, nam de Kamer het besluit, dat de concept-wet, tot de staatkundig-burgerlijke emancipatie der Joden, op eene grondwettige wijze aan Z. M. den Koning verzocht zou worden, om aan de stenden des rijks te worden voorgelegd.

F R A N K F O R T den 15 November.

Volgens berichten uit Berlijn, zal Z. M. de Koning van Pruisen aan alle zoodanige zijner onderdanen, die uit het groot-hertogdom *Posen* naar het koninkrijk *Polen* gegaan zijn, om aan de staatsgebeurtenissen aldaar deel te nemen, eene volkomene amnestie toestaan.

De brieven uit *Polen* luiden zeer treurig. Er is bijna geen huisgezin, dat door den oorlog geene leden verloren heeft; de welvaart is verwoest, en het vertier begint slechts langzaam te herleven.

De reis van den Keizer van Rusland naar Moskau heeft, zegt men, ten oormerk, om in deze oude hoofdstad des rijks de reeds door Keizer *Alexander* voorgenomen en voorbereide instellingen voor Rusland met de groote notabelen op nieuw in overweging te nemen. Men brengt daarmede ook het oponthoud van onderscheidene voornam Polen in verband, die onlangs aanschrijving hebben ontvangen, om zich derwaarts te begeven. Naar men zegt, zou men het ondoelmatig vinden, dat het veroverde en weder veroverde *Polen* in een staatkundig opzicht meer voorregten zou genieten, dan de oude bestanddeelen des Russischen rijks.

— Volgens een dagblad van *Koningsbergen*, zoude op den linker oever van de *Niemen* nog een troep *Poolse* insurgenten, omtrent 560 man sterk, rondzwerven. Als de aanvoerder van die bande wordt zekere vorst *Mirski* genoemd, en men verhaalt, dat deze naar *Pruisen* heeft willen wijken, doch dat zijne manschap hem, onder bedreiging van den dood, genoodzaakt heeft verder met haar mede te trekken.

(*) Hoe juist is hier de *Munchensche* Kamer in haar oordeel! getuigen slechts een paar hoofdtrekken: de Israëlieten bij ons zijn met niet minder geestdrift, dan geheel de oud-Nederlandsche bevolking, tot verdediging van het Vaderland, behalve in de vervulling van hunnen plicht als leden der schutterij, ook in grooten getalle, buitendien, als vrijwilligers te wapen geseld; — en wij schrijven dit als toevallig, doch met onwederlegbare zekerheid ter onzer kennis gekomen zijnde; — tegen het naderend wintergetide telt men onder onze goeide Israëlietische medeburgers, boven en behalve dierzelver algemeen erkende liefdadigheid, onderscheidenen, die onder beboefte huisgezinnen, om het even van welke godsdienstige gezindheid, jaarlijks, 1000 en meer mudden aardappelen, benevens brandstoffen, kleedingsstukken, enz. uitdeelen.

(Noot v. d. Redactie der N. Amst. Cour.)

VAN DEN RIJN den 14 November.

Bijzondere brieven uit *Berlijn*, van den 10 dezer, melden, dat de rijing van het oproer in *Bristol* aldaar veel indruk gemaakt heeft, doch dat door een misverstand die indruk nog aanmerkelijk grooter was geworden, toen, ten gevolge eener onduidelijke uitspraak van den naam der stad, het gerucht zich verspreidde, dat de zaak in *Brussel* was voorgevallen.

In de kleine stad *Havelsberg* was een oproer uitgeborsten, ter zake van het begraven der lijken van *cholera* zieken. Bij die gelegenheid waren de woningen van twee geneesheeren en van eenen apotheker omvergehaald, en die personen zelven mishandeld.

In *Berlijn*, alwaar het overigens met de *cholera* steeds gunstig ging, was de lijf-arts van Z. M., dr. *Wiebel*, door de ziekte aangetast.

B E R L I J N den 14 November.

De *cholera* vermindert alhier zoodanig, dat de sterfte zich bij 5 a 6 personen daags bepaalt. Te *Potsdam*, *Stettin*, *Koningsbergen* en andere plaatsen in *Pruisen* is dit hetzelfde, als stervende aldaar slechts enkele personen daags.

— Uit *Denemarken* schrijft men, dat de troepen, zoo wel van de kordon-linie in het *Lauenburgsche*, als van het kordon bij *Hamburg*, achter de *Oder* zijn terug getrokken, vermits de handel daardoor gestremd wordt.

— In *Gallicië*, tot *Oostenrijk* behoorende, zijn sedert het uitbreken van de *cholera* 266,087 personen ziek geworden en 96,077 overleden.

— Uit *Petersburg* heeft men berichten tot den 5 dezer, doch van geen aanbelang. De Keizerin was ook te *Moskau* aangekomen en met gejuich ontvangen. Hunne Majesteiten zouden eenigen tijd op het *Kremlin* vertoeven.

Van den 15den. Onze universiteit en met haar de geheele geleerde wereld heeft een groot verlies geleden door het overlijden van den hoogleeraar *Georg Wilhelm Friedrich Hegel*. Hij stierf gisteren aan eene beroerte in den ouderdom van 62 jaren. Zijn aandenken zal voortleven, zoo lang de *Duitsche* filosofie zal worden genoemd.

— Heden zijn slechts 4 personen aan de *cholera* gestorven. In het geheel zijn er nog 46 zieken onder geneeskundige behandeling. Het getal der overledenen in de laatste week bedraagt bijna de helft minder, dan dat der vorige week.

H A M B U R G den 15 November.

Men leest in eenige dagbladen, dat de Engelschen hunne aanspraak op het nieuwe eiland, dat in de *Middellandsche Zee* is ontstaan, hebben ongegeven, doch niet zonder reden, alzo dat eiland waarschijnlijk weder door de zee zal verzvolgen worden. Prof. *Hoffmann*, uit *Berlijn*, die zich op *Sicilië* bevindt, heeft den 25 Sept. dat eiland voor de tweedemaal bezocht, en schrijft, dat het nergens op vasten lava-grond rust, maar bestaat uit asch en zand, met lapillo vermengd, welke door het geweld des Vulkans uit den grond is opgeworpen, en het ontstaan des eilands veroorzaakt heeft. De Zee drong reeds overal door het zoogenaamde eiland heen en de golven begonnen het nieuwe land te verslinden. Groote stukken van het zwarte zand dreven weg en van de hoogte vielen geheele klompen af, welke zich in stof oplosten. De Vulkkaan, waardoor het eiland is ontstaan, was stil en werkeloos. De schrijver meende, dat het eiland de stormen en vloed van den naderenden winter niet zoude kunnen weerstaan en spoedig verdwenen zou zijn.

— De sterfte aan de *cholera* is alhier 4 of 5 personen daags, zoodat die ziekte sterk aan het verminderen is, en ook geene groote bekommernis verwekt. In *Altona* was gedurende de laatste week geen enkele *cholera*-zieke geweest.

G R O O T - B R I T T A N J E.

L O N D E N den 16 November.

De berichten uit *Sunderland*, nopens de *cholera*, luiden steeds gunstig; in de laatste dagen heeft die ziekte zich bij slechts weinige personen geopenbaard. Het schijnt, dat over het geheel slechts weinige personen zijn aangetast en bezweken door die soort van braakloop, welke, uit hoofde van haren hevigen aard, door de geneeskundigen bij uitsluiting de *Aziatische cholera* genoemd wordt, en dit geeft aanleiding, dat sommigen beweren, dat men te onrecht, althans zeer ligtvaardiglijk, het voor den handel zoo uiterst schadelijke berigt heeft verspreid, dat in *Sunderland* de *cholera* heerschte! — Hoe gunstig ook de ziekte zich in die haven moge voordoen, meldt men intusschen, dat ook in het nabij gelegene *New-Castle* een persoon aan de hevigste *cholera* is bezweken.

— Van *Ierland* heeft men ongunstige tijdingen; de *beirijder* (*O'Connell*), die aanvankelijk bij zijne komst te *Dublin* zich nog aan de zijde van het ministerie had gehouden, was nu bezig met eene groote nationale unie op te rigten, die zich niet meer de enkele reform-bill, maar in de eerste plaats de afscheiding van *Engeland* ten doel moet stellen.

— Het eskader onder den schout-bij-nacht *Warren* ligt nog steeds in *Duins*; het heeft twee schepen naar *Portsmouth*, een naar *Sunderland* en een naar *Helvoet* gedetacheerd, dit laatste met depêches van den Britschen ambassadeur te 's Hage; die gezant had aan admiraal *Warren* doen weten, dat hij niet weder met het eskader op de *Hollandsche* kust behoefde te verschijnen, vermits het gouvernement aldaar zeer wel met het doel der vloot bekend was. De loodsen bevonden zich echter nog aan boord.

De aangehouden schepen van Don *Pedro* blijven, hoewel het gerucht van derzelyer vriling rondgelopen had, nog altijd met een embargo bezwaard; ook weet men niet, welken weg het gouvernement te dezen opzigt zal volgen.

De ministers zijn druk bezig met te raadplegen over de nieuw voor te dragen reform-bill; eerstdaags zal het parlement verder worden gepronogeed, ten einde den 9 December ter afdoening van zaken bijeen te komen.

— De volle aandacht der liefhebbers van harddraverijen te *New Market* is thans op eene zeldzame weddingschap gevestigd. De heer *Osbalderson*, een grondeigenaar in *Engeland*, heeft, in eene renbaan van 6 mijlen, of bijna twee uren, eenen afstand van 80 mijlen in minder dan 9 uren afgeden. De onvermoeide rijder sprong, na vier mijlen op één paard te hebben afgelegd, op een ander paard en heeft op die wijze, achter elkander, veertig paarden afgeden, tot dat hij zijne *Herkules*-taak, tot verwondering der zanschouwers, volbragt had. De heer *Osbalderson*, die, door zijne verwonderingswaardige vlugheid, zijne weddingschap van 1000 guinjes gewonnen heeft, is een man van 47 jaren; men heeft berekend, dat hij, in zijnen loop, meer den 25 mijlen per uur heeft afgelegd.

F R A N K R I J K.

P A R I J S den 11 November.

Volgens de correspondentie van den *Message*, moet *Lissabon* tegenwoordig aan eene hoogst akelige spanning ten prooi zijn. Don *Miguel*, den inval zijns broeders voorziende, moet met zijnen minister, den graaf van *Baltos*, het vast besluit gevormd hebben, om, zoo hij in den strijd te kort mocht schieten, eenen algemeenen moord onder de constitutioneel-gezinden te doen aanrigten, en *Lissabon* met al de verdere steden van het rijk in den brand te doen steken. De eenige hoop, welke nog overblijft, is, dat het hem aan de benodigde magt, om dit opzet te volvoeren, zal ontbreken.

De *Message* beweert voorts in zijne Spaansche berichten, dat de tegenwoordige moeilijke omstandigheden van *Portugal* van grooten invloed zijn op het Spaansche hof, en dat men zonder dezelve groote verandering in het ministerie, en wering uit hetzelfde van al degenen, die zich tegen het afschaffen der *Salische* wet verzet hebben gehad, gezien zou hebben. Zoo men zeide, zou het gouvernement berigt ontvangen hebben van het uitbarsten der *cholera* op *Gibraltar*. De hooge gezondheids-junta heeft hare zitting permanent verklaard tot het beramen van middelen, ter afwending van deze plaag.

— Onze bladen bevatten nogmaals eenen uitgewerkten brief van den heer *Eynard*, tot verdediging van het staatkundig gedrag van Graaf *Capo d'Istria*. In een postscriptum achter dezen brief leest men het volgende: „Ik ontvang op het oogenblik eenen belangrijken brief van den 17 October uit *Nauplia*. Men schrijft mij: „Al de maatregelen, na het voorval door het gezag genomen, zijn hoogst verstandig geweest; ook heeft niet de minste wanorde plaats gehad; de droefheid is het heerschende gevoel. Het regsgeding van den moordenaar is

geschorst, om aan de driften den tijd te geven van te bedaren. Met hetzelfde doel heeft men de begravenis uitgesteld van den President, die inmiddels gebalsemd is geworden, en die eerst na de strafvoltrekking aan den moordenaar openlijk ten toon gelegd zal worden."

— In België schijnt men in het denkbeeld te blijven volharden, dat het terugkeeren der Engelsche vloot van de Hollandsche kusten niet blootelijk aan het voorzien van storm moet worden toegeschreven. Het *Journal du Commerce d'Anvers* zegt hieromtrent het volgende: „Ziedaar de Engelsche vloot eensklaps naar Duins terug gekeerd: men zegt, dat eene nota, gewisseld tusschen den ambassadeur eener groote Mogendheid te Parijs en den gevolmagtigde dier Mogendheid te Londen, aanleiding tot dit zoo spoedig terug keeren gegeven heeft. Het kan wezen; niets schijnt de diplomatie onmogelijk. Men spreekt van eenen nieuwen wapenstilstand tot aanstaande voorjaar; in dien tusschentijd zal de Conferentie trachten den vrede ten behoeve van Europa te bewerken. Arm België!"

— In eenige streken van Frankrijk, als te St. Hubert, heeft men jacht op de wolven gemaakt, en in die gemeente drie groote wolven geveeld. De wolven hebben in vele streken de menschen aangevallen. Eene wolvin heeft in de omstreken van Mouchard meer dan 30 personen gebeten. Den heer *Delti* is zijn aangezicht heerlijk vancengescheurd. Dezelfde wolvin viel eindelijk op eenen man van 27 jaren, die zich verdedigde, en lang moediglijk met zijnen vijand worstelde. Een jongen, die in de nabijheid was, had den moed zijn klomp in den muil van het dier te stoppen, en een derde persoon, die met eene bijl was toegesneld, maakte het woedende dier af, terwijl de andere hetzelfde vast gekneld hield. Men heeft het dier naar Arbois gebracht en aldaar geopend. Men vond in zijne maag een weinig turksch koren, en de oogleden en een gedeelte van het aangezicht van een mensch. — Het dier was 6 voeten lang

Van den 13den. Bij de Kamer der Afgevaardigden is ingekomen eene petitie, door eenige inwoners van het departement der Moezel ingezonden, vragende, dat de asch van den maarschalk *Ney* naar het Pantheon overgebracht en ter zijner eere een gedenkteeke uit 's lands penningen opgericht worde. De rapporteur der commissie stelde voor, om dit geschrift aan den president-minister te verzenden. Dit, even als het doel der petitie, werd zeer warm ondersteund door den heer *de Corcelles* en door den generaal *Lamarque*; beide verklaarden het vonnis tegen den maarschalk eene misdaad, door vreemden invloed voorgeschreven. De laatste wilde, dat men op het monument schrijven zoude: „aan *Ney*, door een regterlijk vonnis vermoord, toen zijne vijanden in Parijs het bevel voerden." Ook heeft de maarschalk *Claudel* het voorstel verdedigd en in den lof op *Ney* uitgewijd, en de heer *Dupin aîné*, die den maarschalk in zijn proces verdedigd had, heeft verklaard, dat met het overbrengen zijner asch en het oprigten eener gedenkzuil nog niet genoeg gedaan was, maar dat het proces herzien en het vonnis gecasseerd moest worden. Hiertoe, zeide hij, bestonden voldoende redenen, zoo als, onder anderen, de woorden van den toenmaligen eersten minister, die in naam van Europa bij het Hof der Pairs aandrang, om *Ney* te vonnissen en ook het beperken van de vrijheid der verdediging. Niemand heeft zich tegen het voorstel der commissie verklaard en derhalve is de petitie aan den president van den raad verzonden. Vrij opmerkelijk is het, dat geen der ministers, de heeren *Perrier*, *Soult* en *Sebastiani* bevonden zich in de vergadering, bij deze gelegenheid het woord hebben gevoerd.

— Het schijnt thans zeker, dat het garnizoen van Algiers afgelost zal worden en dat al de Fransche troepen in Afrika vervangen moeten worden door regementen, welke derwaarts uit Frankrijk zullen worden gezonden. Reeds zijn het 4de reg. van linie en het 10de reg. ligte troepen naar Toulon op marsch gegaan.

Men verzekert, dat het ministerie willens is, om de Poolse emigranten naar het zuiden van Frankrijk te zenden, daarvan te Avignon een depôt op te rigten en hen dus van Parijs en van de noordelijke steden te verwijderen. Ook gelooft men, dat velen hunner dienst in de vreemde legioenen zullen nemen, die meestal voor Algiers bestemd zijn.

Vele Polen, die uit België herwaarts komen, bevinden zich in een' behoeftigen staat en eenigen zijn genoodzaakt uit geldgebrek te voet te reizen.

Van den 15den. Men zegt, dat 10,000 man zoo infanterie als kavallerie in het departement der Somme gekantonneerd zullen worden en dat het hoofdkwartier van den maarschalk *Gérard* eerlang naar Amiens verlegd zal worden.

— Uit Brest wordt geschreven, dat alle zich daar bevindende schepen van meer dan 100 tonnen last gehuurd zullen worden tot het overbrengen van kogels naar Marseille en Toulon, waar de magazijnen, door de expeditiën naar de Levant en Algiers, hieraan gebrek hadden gekregen.

— Het blad *l'Ami de la Charte* geeft, onder dagteekening van den 10 dezer, het volgende bericht uit Bourbon Vendée:

„Heden te twee uren in den nacht zijn de procureur des Konings en de kapitein der gendarmerie in allerijl met eenige gendarmes naar de stad des Herbiërs vertrokken, ten gevolge eener dépêche, hun door den luitenant der gendarmerie aldaar per estafette toegezonden.

„Zie hier, hertene wij, te midden der tegenstrijdige geruchten, tot welke dit vertrek aanleiding heeft gegeven, hebben kunnen inwinnen, en overigens als stellig kunnen mededeelen.

„De luitenant-kommandant der gendarmerie te Herbiërs was door het bevoegde gezag belast geworden met het doen van een onderzoek in zekere pacht-hoeve, tot de gemeente van la Gaubretiere behorende, waar eene aanzienlijke hoeveelheid wapens en krijgsmiddelen door de Chouans verborgen schijnt geweest te zijn. Met een vrij sterk detachement der linietroepen ter plaatse gekomen, volbragt hij zijnen last, onderscheidene plaatsen der verdachte pacht-hoeve doorzoekende: tot dus verre was echter alles te vergeefs, toen hij, bij eenen oven gekomen, opmerkte, dat de mond daarvan gesloten was. Denselven hebbende doen openen, maakte hij zich gereed den oven te doorzoeken, toen eene vrouw daar haastig uit te voorschijn trad, eenen dolk, welken zij onder hare kleederen verborgen had, op den grond latende vallen.

Deze vrouw was de gravin *de Larochejaquelin*. Eene andere vrouw, welke hare vertrouwde scheen te wezen, was nevens haar. Verwonderd door het zonderinge voorval en daarmede verlegen, heeft de officier de partij genomen, om orders van de hoogere autoriteiten te doen vragen, en den procureur des Konings te roepen tot het geven van zoodanige wettelijke bevelen omtrent beide deze vrouwen, als hij vermeenen zoude te moeten doen. Inmiddels wordt de gravin opletend bewaakt en wordt de hoeve door de militairen ingesloten gehouden."

Men begrijpt ligtelijk, dat deze zaak beschouwd wordt als in verband te staan met de Carlistische bewegingen.

Van den 16den. Men leest in eenige onzer dagbladen het volgende:

„Koning *Karel X* had, vóór zijne komst tot den troon, eene gifte gedaan van al zijne goederen, in het departement des Deux Sevres gelegen, aan zijnen zoon den hertog *van Berry*, onder behouding van het vruchtgebruik. Sedert zijne verdrijving uit Frankrijk, heeft de administratie der domeinen deze goederen in beslag genomen, als behorende tot de kroon. De hertog *van Bordeaux* en *Made-moiselle* hebben den directeur der domeinen voor den regter van het arrondissement de Mazières geroepen, om teruggave van hunne goederen en van de gelden, afkomstig van het verkoopen van het hout, ten voordeele van den Staat, te vorderen.

B E L G I È.

ANTWERPEN den 16 November.

Zie hier eenige nauwkeurige bijzonderheden over den toestand der polders op den linker oever der Schelde.

De binnendijk, Blokkendijk genaamd, scheidt de polders van Melseele en Borgerweert; in Augustus II. werd dezelve door de Hollanders doorgestoken, om de overstromingen in gemeenschap te brengen met de doorsnijdingen, die bij Pijp Tabak en het fort Burght gemaakt waren.

Sedert was gemelde dijk weder hersteld, en tot de hoogte van eenen buitendijk gebracht, uit hoofde der belemmering in het digten van den dijk bij Burght, toen de hooge vloed van den 13 en den 14den, door een' hevigen wind voortgestuwd, den dijk geheel overstroemde en er drie scheuringen ter lengte van 50 ellen in veroorzaakte. De ijver, met welke men de schade heeft zien herstellen, is zoo groot geweest, dat gisteren middag te twaalf uren alles weder gedigt was en de vloed door de gaten niet meer dringen konde.

De Schelde-dijk tusschen het fort Isabelle en den Blokkendijk bevindt zich almede niet zoodanig beschadigd, als eerst gemeld was, alleen de buitenste bekleding is afgespoeld geworden.

Van den 17den. In den nacht van Zondag op Maandag is de dijk bij Beirendrecht doorgebroken. De alarmklok verwittigde de inwoners van het gevaar; zij hadden slechts den tijd, om hunne stallen te openen, de paarden en koebeesten los te maken en in veiligheid te brengen. Men kan zich nauwelijks een denkbeeld maken van den toestand der bewoners, die, in het holle van den nacht overvallen, hunne woningen, waarin het water vier à vijf voeten gerezen was, moesten verlaten en al hunnen wintervoorraad verloren. Het heeft intuschen mogen gelukken den dijk te stoppen, maar men koestert nu groote vrees voor den hoogen vloed, die binnen een paar dagen te wachten is.

Te Cruybeke zijn alleen de molen, het huis van den pastoor en van den ontvan-

ger overgebleven, al het overige is deernlijk beschadigd of vernield. De bewoners van dit deel der provincie verkeeren in den ongelukkigsten toestand.

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE den 18 November.

De heugelijke feestdag van den geboortedag van H. M. de Koningin, en van het herstel van Oud-Nederlands onafhankelijkheid en volksbestaan, is op de gebruikelijke wijze gevierd. Z. M. de Koning heeft, verzeld door zijne zonen en kleinzonen, alsmede door Prins *Albert van Pruisen*, en een' zeer aanzienlijken staf, de gezamenlijke troepen, op de parade vereenigd, bestaande uit schutterij te voet en te paard, jagers en artillerie, in oogenschouw genomen.

— De afdeelingen der Tweede Kamer hebben de antwoorden van het Bestuur, betreffende de begrotingswetten, in overweging genomen, en meerendeels bij de gemaakte aanmerkingen volhard. Morgen moet eene conferentie van de centrale sectie met Z. E. den minister plaats hebben. Zoo men verzekert, is de wensch geuit, dat men, alvorens de middelen van ontvang in overweging te nemen, bekend mogt zijn met het tarief van in- en uitgaande regten.

Van den 20sten. Z. K. H. de Veldmaarschalk, opperbevelhebber van het leger, heeft uitgevaardigd de navolgende

D A G O R D E R

VOOR HET LEGER TE VELDE.

Sedert het bekend maken van de dagorder van den 22 October jl., betreffende de laatste benoemingen, die de Koning goedgunstiglijk gedaan heeft, van Ridders der Militaire Willems-orde of van den Nederlandschen Leeuw, hebben nog velen hunne aanspraak bij mij laten gelden op het Ordesteeken en vereerende onderscheidingen.

Ik reken mij verplicht, om hun allen, die onder de wapenen zijn geweest, de negen eerste artikelen te herinneren van het reglement van administratie en discipline voor de Militaire Willems-orde; zij luiden aldus:

Art. 1. „Daar het getrouw en wel nakomen zijner pligten van ieder' krijgsman met reden kan gevorderd worden, en hem aanspraak geeft op de algemeene achtung, niet op bijzondere belooningen, zoo worden alleen voor uitstekende krijgsdaaden, op de Militaire Willems-orde aanspraak gevende, gehouden de zoodanige, welke hadden kunnen nagelaten worden, zonder zich evenwel daardoor aan pligtverzuim schuldig te maken, en welke dus eenen meer dan gewonen graad van moed, beleid en trouw openbaren.

Art. 2. Aan dezen algemeenen regel zullen getoetst worden alle bijzondere krijgsdaaden, door welke men meenen zou op de Militaire Willems-orde aanspraak te kunnen maken, doch welke de belooning slechts verdienen, wanneer zij het uitwerksel zijn geweest van uitstekenden moed, beleid of trouw, als bij voorbeeld, het winnen van veld- en zee-slagen; het nemen van vestingen, schepen, sterke positiën, redouten, batterijen, stukken geschut, vaandels, standaarden en andere eeretekens; het voordragen en helpen uitvoeren van plans van operatiën; het verdedigen van plaatsen, posten, schepen; het met sloepen aanvallen, enteren en veroveren van vijandelijke schepen in eene haven of baai; het door eigene handen gevangen nemen, of des noods afmaken, van ver in rang boven den uitvoerder verhevene personen; het beschermen, beveiligen en hernemen van ver in rang boven zich zijnde chefs; het ter hulp snellen van bedreigde punten; het nemen en verwoesten van vijandelijke magazijnen, transporten, krijgskassen; het eerst beklimmen van bressen; het eerst overspringen op geënteerde schepen; het eerst invallen in eene bestormd wordende redoute of batterijen; het zich eenen weg banen, door grootere magt omsingeld zijnde, en andere daden met eenigen der bovengemelde van gelijken aard.

Art. 3. Eene uitstekende daad bedreven zijnde, zal zulks moeten blijken door de duidelijkste beschrijving derzelfde, gestaafd door de getuigenissen van vijf officieren, ooggetuigen van het verrigte, en zoo veel het kan in rang oaderende aan dengene, die vermeend wordt zich te onderscheiden, wanneer deze namelijk een officier is. Indien er zoo vele officieren, ooggetuigen der daad, niet worden bevonden, zal een dubbel getal onder-officieren en soldaten de plaats van de ontbrekende officieren kunnen vervullen.

Art. 4. Indien de omstandigheden, waarin de daad is verrigt, van dien aard zijn, dat het vereischte getal ooggetuigen niet gevonden worden, zoo zal een minder getal van verklaringen van de belooning niet uitsluiten, wanneer overigens de daad genoegzaam zeker kan bewezen worden.

Art. 5. Alle chefs zijn, op hunne verantwoordelijkheid, verplicht, ter kennis van hunne superieuren te brengen de uitstekende daden, onder hunne bevelen bedreven, en ter hunner kennis gekomen, al geschiedde ook door de uitvoerders derzelfde geene bijzondere aanvraag daarvan. Deze rapporten komen tot hem, die de armee of vloot of eene bijzondere afdeeling kommandeert, zonder overschrijding der militaire hiërarchie.

Art. 6. Evenmin kan de militaire hiërarchie worden overschreden door den genen, welke meent eene aanvraag te kunnen doen tot het verkrijgen van het orde-teeken; alleen wanneer de reclamant vermeent, dat uit ongunst de naaste superieur de aanvraag niet hooger brengt, zal hij zich kunnen wenden tot den naasvolgende bij opklimming in rang, en, dezelfde reden ook bij dezen bestaande, tot den volgende, en zoo voorts tot aan Ons.

Art. 7. Zij, welke opgeroepen worden, of zich aangeven tot het doen van verklaringen ten behoeve van dezulken, welke ondersteld worden uitgemunt te hebben, zullen deze verklaring moeten afleggen in handen van den auditeur bij het leger of van den fiskaal der vloot, den kommanderenden officier van het korps of schip, den chef van den staf eener brigade, divisie of eskader, of den generaal-adjutant van het leger, en zulks naar gelang van den rang van den persoon of der omstandigheid, waaronder de daad is verrigt, en na vooraf op hun eere-woord de belofte te hebben gedaan, van in de verklaring zich niet te zullen laten leiden door bijzondere genegenheid voor- of afkeer van den persoon, die er het voorwerp van is, maar alleen door liefde voor de waarheid.

Art. 8. Deze verklaring, behoorlijk geverbariseerd zijnde, zal duidelijk worden voorgelezen, en door den declarant, bij dezelve persisterende, door zijne handteekening worden bekrachtigd.

Art. 9. Verklaringen van soldaten of matrozen, die niet kunnen schrijven, zullen door dezelve met een merk worden geteekend, in tegenwoordigheid van twee officieren, andere dan die, in wier handen de verklaring wordt afgelegd; welke met hunne handteekening zullen moeten certificeren, dat zulks het merk is van den declarant, en dat hij ten duidelijkste getoond heeft te begrijpen, wat hij verklaard en geattesteerd heeft.

Zijn er alzoo in het leger nog officieren of soldaten, die, na de nauwkeurige overweging der bovengemelde artikelen, zich gerechtigd oordeelen, om hunne aanspraak te laten gelden; zij hebben slechts die voorschriften in acht te nemen en den weg te volgen, dien de militaire hiërarchie in art. 5 en 6 hun aanwijst.

Bereidwillig zal ik hunne aanspraak ontvangen, en ze onverwijld aan de gunstige beschikking des Konings onderwerpen.

Die zich echter niet in die voordeelige omstandigheden bevinden, en niettemin aanspraak durven maken, van hen mag ik eischen, om het 1ste artikel des reglements nog eens te herlezen, en den zin en de strekking van hetzelfde beter te leeren kennen.

Heeft het aan den Koning kunnen behagen, om, bij de gezegende uitkomst van den korten roemrijken veldtocht, zijne bijzondere tevredenheid te betuigen, door het rijkelijk verleen van ordesteeken, en zijne Koninklijke gunst over een groot getal nit te breiden, die hem bij de legerberigten der bevelvoerders waren aanbevolen, dan geeft dit echter aan niemand, wien die gunst niet te beurt viel, de vrijheid, om ze bij vergelijking als een regt voor zich in te roepen, ten zij hij bewijzen kan, gedaan te hebben, wat art. 2 van het reglement voorschrijft.

Hoofdkwartier te 's Hertogenbosch, den 14 November 1831.

De Veld-Maarschalk,

Opperbevelhebber van het leger te velde,

(Geteekend) W I L L E M, Prins van Oranje.

Voor eensluidend afschrift,

De Luitenant-Generaal, Chef van den generalen staf,

(Get) Baron de CONSTANT REBECQUE.

ROTTERDAM den 18 November

Naar de verzekering van sommige Brusselsche bladen, zou er een nieuw protokol bestaan, of liever een antwoord op de nota's van Holland, en daarin zou gezegd worden, dat de vijf Mogendheden den Koning der Nederlanden zijne hoedanigheid van onafhankelijken Koning en het regt om oorlog te voeren niet betwisten, maar dat zij in het belang van Europa zich ook het regt voorbehouden, om hem den oorlog aan te doen, zoo hij de vijandelikheden mogt hervatten, daar zij meenen, die van wederzijden te moeten beletten, ten einde tot een algemeenen vrede te geraken. Voorts moet nog daarbij verklaard worden, dat de Conferentie geene wijziging in de vierentwintig artikelen kan toelaten; doch dat, wanneer Holland verkiest de vredes-voorwaarden regtstreeks met de vijf Mogendheden vast te stellen, zij dit zal toestemmen, door in het traktaat woordelijk te doen opnemen de vierentwintig artikelen, met bijvoeging van een nieuw artikel, om aan Koning *Leopold*, door de vijf Mogendheden, de uitvoe-

ing van die artikelen te waarborgen. In België zelve werd aan de echtheid van de berigt getwijfeld.

Zondag liep te Brussel het gerucht, dat een koerier de tijding aangebragt had, dat de vijf Mogendheden Prins Leopold als Koning der Belgen hadden erkend en de Koning daarop terstond de vierentwintig artikelen had geteekend. Ook zeiden, dat het hoofdkwartier van Mechelen naar Brussel terug zou komen en dat de wapenstilstand tot den 28 Februarij verlengd was geworden.

AMSTERDAM den 17 November.

Gisteren een begin gemaakt zijnde met de opdelvingen van het in den nacht van den 13 dezer afgebrande huis in de Kalverstraat, zijn van de bij die ramp vermiste huisgenooten de lijken in eenen deerniswaardig verbranden en verminkten staet gevonden, namelijk der beide kinderen, zijnde meisjes van 9 en 11 jaren, en der dienstbode.

Hoe zeer eene regelmatige leefwijze, op gezette tijden en doelmagtig te eten en te drinken, zich warm te houden, en schadelijke genietingen te vermijden, als voorbehoedsmiddelen tegen de cholera zijn aan te merken, blijkt op eene onwonderlegbare wijze uit den voortdurend gezonden staet der Berlijnsche krijgsgeschiedenis, en de daartoe door den Koning bevolene maatregelen kunnen aan andere staten ten voorbeeld strekken. Ieder soldaat draagt eene wollen gezondheid om het lijf, en wollen zokken. Uit de hun verleende soldij-roelagen moeten zij des morgens en des avonds eene warme soep, en des voormiddags een glaasje bitteren brandewijn nuttigen. Wie, tegen het gegeven verbod, rauwe fruit, zoo als appels of peren, eet, wordt terstond met arrest gestraft. Het is aan niemand, wie hij ook zij, geoorloofd, des avonds na 5½ uur de kazerne te verlaten. Aan deze verordeningen moet het inzonderheid toegeschreven worden, dat tot op den 12 Novemb. des middags, onder de 2106 cholera-gevallen, die zich te Berlijn geopenbaard hadden, niet meer dan 31 onder de militairen waargenomen werden. Duizenden van Berlijns inwoners levende op dezelfde wijze, zijn daarbij vrolijk en vol moed; hunne vroegere ongerustheid is verdwenen, zij nemen hun beroep waar, en leven in vriendschappelijken omgang met hunne bloedverwanten en bekenden.

(Berl. Nachr.)

Van den 18den. In het Belgische Journal du Commerce leest men:

De door het Haagsche kabinet aan Engeland gedane terugvordering der in 1814 afgetrokken koloniën voor de toevoeging van België aan Holland, brengt het Engelsche ministerie in grootere verlegenheid, dan men zoude hebben gedacht. Deze koloniën, voornamelijk de Kaap, hebben nimmer het Britsche gezag bemind. In laatstgenoemde schone volkplanting is geene fiscaale familie, welke niet hare kinderen in Holland derzelver opvoeding laat voltooien. De geneenheid voor het moederland is daar zoo groot, dat Engeland zich genoodzaakt heeft gezien, het gouvernement der Nederlanden bij onderscheidene gelegtheden te verzoeken, om zooveel mogelijk het onderhouden van eenige betrekking hoege naamd met deszelfs oude koloniën te ontwijken; het is dus te gelooven, dat bij de minste oneenigheid tusschen de beide Mogendheden, hoofdonteekenaars van het traktaat van den 13 Augustus 1814, de kolonisten aan de Kaap, Essequibo, Demerary en Berbice van die gelukkige gelegenheid gebruik zullen maken, om het overdragelijke Britsche juk af te werpen. De Kaap de Goede Hoop is voor Engeland tweemaal zooveel waard als België.

— Uit Breda meldt men ons, in dato gisteren:

„Volgens berigten uit het hoofdkwartier, zullen de metalen kruisen, zoo aan de vrijwilligers als andere manschappen van het leger, op den 6 December aante staande, zijnde de geboortedag van Z. K. H. den Prins van Oranje, uitgereikt worden.

— In het Dagblad van 's Gravenhage leest men het volgende, de dato gisteren: „Gisteren is alhier uit 's Hertogenbosch aangekomen Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden; heden nacht Z. K. H. de Prins van Oranje, benevens Hoogst-deszelfs tweede zoon, Prins Alexander.

„Gisteren is van hier wederom een detachement granadiers naar het leger vertrokken.”

— De Regering heeft thans geantwoord op de bedenkingen van de leden van de Tweede Kamer, ingebragt op het ontwerp van wet tot nadere vermindering van het getal der leden van de algemeene rekenkamer. Volgens de wet van den 21 Junij 1820, bestond het collegie uit zestien leden voor de toenmalige achttien provinciën; bij de wet van den eersten Junij 1830, en dus vóór het uitbreken van den opstand, werd het getal van negen toereikend geoordeeld. Nu wordt door de Regering het voorgedragen getal van vijf, voor de noordelijke provinciën, voldoende geoordeeld, op dezelfde grond, als in 1830 is voorgedragen, omdat de meeste werkzaamheden van de rekenkamer niet door de leden zelve kunnen, maar door de beamten, onder derzelver toezigt, moeten gedaan worden. Men volhardt derhalve bij de gedane voordragt, met voorbehouding, om, wanneer zulks nog noodig zijn, wijziging in de organieke wet, betreffende de rekenkamer, van den 21 Junij 1820, te zullen voordragen.

— In eenen brief uit Hamburg, in dato den 15 November, komt aangaande de cholera het volgende voort: „De cholera heeft zich hier van den beginne af zoo zachtvaardig betoond, dat ik er u niets van schrijven zou, ware het niet, om u verder gerust te stellen. Uitgenomen het uur van het beurs openen en het vertrek van den post, is hier niets veranderd. Men bezoekt de kerken, concerten, danszalen en publieke vermakelijkheden, even als vóór het uitbreken der ziekte hier ter stede, en men zou nauwelijks gelooven, dat bij ons eene epidemische ziekte bestond. De cholera is zoo weinig contagieus, ten minste hier; men acht haar zoo weinig geëigend, om door aanraking van personen of koopwaren medegedeeld te worden, dat alle voorbehoedsmiddelen daartegen thans belagchelijk zouden schijnen, in tegenstelling van de vele daadzaken, welke wij dagelijks voor oogen hebben. Geen geneesheer, geen ziekenoppasser is tot dus verre door de ziektestof aangetast geworden. De krankheid grijpt stellig alleen die ongelukkigen aan, wier wangedrag, dronkenschap en losbandig leven hen voor de vatbaarheid der smetstof ontvankelijk maken.

„Op den 15den is het getal cholera-ziekten te Hamburg vermeerderd met 10, hersteld 9, en 6 gestorven; het totaal der overledenen was op dien dag 416, en dat der genezene 266. Te Altona heeft zich sedert 8 dagen geen verder ziektegeval geopenbaard; ook bevinden zich geene cholera-kranken meer in die stad.”

Van den 19den. Extrakt uit de heden morgen bij ons ontvangene Parijsche en andere Fransche dagbladen tot Woensdag, den 16 dezer.

De onderstaande bedenkingen worden ons door eenen Hollander medegedeeld. „Ten gevolge der door de Londensche Conferentie vastgestelde 24 artikelen, waarbij de vaart op de Schelde en andere rivieren vrij moet blijven, verkrijgt Engeland een onmetelijk débouché voor deszelfs handel en fabrieken, ten nadeele van Holland en België. Groot-Brittannië heeft van Holland de koloniën Ceylon, de Kaap, Demerary, Essequibo en Berbice in depot gekregen en eigent zich de zelve thans geheel toe; nu weder onttrooft het ons België (hetwelk wij in 1815 door Engeland gedwongen zijn geweest aan te nemen), om ook dat land eeniglijk ten hunnen profijte te exploiteren. In plaats van ons met deszelfs vloeten en branders te bedreigen, ware het beter, ons of de teruggaaf van Ceylon en de Kaap aan te bieden, of eene schadeloosstelling van grondgebied op het vaste land, waardoor spoedig alle moeilijkheden zouden zijn uit den weg geruimd.”

(National.)

„Men verneemt niets omtrent de aanneming der 24 artikelen door Koning Willem. Het is eene daadzaak, dat hij, sedert de op de Belgen behaalde voordeelen, meer streng-eischend is geworden, dan ooit te voren, en dat hij niet dan in den uitersten nood de artikelen zal aannemen. De verschijning der Engelsche vloot in den mond der Schelde zal weinig indruk op 's Konings geest uitoefenen. De trap van geestdrift, door de voordeelen der Hollandsche troepen in het algemeen bij de natie verwekt, is moeilijkelijk zich te verbeelden. Al de zonen der eerste huizen van Amsterdam bevinden zich als vrijwilligers op eigen kosten in 's Hertogenbosch. Ieder ingezetene legt zich zelve volgaarne eene belasting op van 10, 15 en 20 guldens per maand, tot zoo lang de staat van oorlog duurt, enz.”

HAARLEM den 18 November.

Uit Fransche berigten blijkt, dat de benoeming van den generaal Goblet, als minister van buitenlandsche zaken, door Vorst Leopold geteekend is geweest, doch dat men dienzelfden dag in de Kamer der Belgische Gedeputeerden een briefje ter lezing heeft rondgezonden, waarbij, met de bedoelde aanstelling, werd verkonigd, dat Ernest Gregoire als secretaris-generaal van den heer Goblet zoude fungeren, en de generaal van der Smissem als minister van justitie. Daar het niet onbekend is, dat beide deze lieden, bij het gelukken van hunne aanslagen, die het verdrijven van het toenmalig revolutionair congres ten doel hadden, op den generaal Goblet hadden gerekend, schijnt deze te hebben begrepen, dat hij zich niet aan de hem opgedragene zoo moeilijke betrekking behoerde te wagen, en heeft hij zich gehaast te verklaren, dat hij het hem toegedachte ministerie niet konde aanvaarden. Daarop is de heer de Meulenaere bij voorraad met de buitenlandsche zaken belast gebleven, en het laat zich aanzien, dat hij zich ook nog met de binnenlandsche zal moeten belasten, daar de heer Fallon zich zeer ongelegen betoont, om het bestuur derzelve op zich te nemen.

De gewezen gouverneur van Luik, onder het vorig bewind, de heer Leidekerke,

heeft verklaard, dat hij, uit hoofde van ongesteldheid, de waardigheid van senateur niet konde aanvaarden.

Van den 19den. Het bewind van België heeft eerst twee commissarissen naar Londen willen zenden, ten einde over hergene uit de aanneming der 24 artikelen mogt voortvloeijen te onderhandelen; doch is naderhand te rade geworden, om aan slechts éénen dien last op te dragen, en in gevolge van dien is de heer de Penevanda, voorheen lid der rekenkamer, derwaarts vertrokken. — Volgens het anti-revolutionaire dagblad van Antwerpen, is de heer van de Weijer, welke onlangs te Londen is aangekomen, met den last, om de artikelen onder voorbehoud aan te nemen, niet wel bij lord Palmerston ontvangen, en is hem te kennen gegeven, dat men binnen een zeer kort tijdsbestek eene algeheele en onvoorwaardelijke goedkeuring verlangde.

BREDA den 18 November.

De hevige stormen, welke sedert eenige dagen hebben gewoed, hebben wederom verscheidene schepen op onze kust doen verongelukken.

Bij Zandvoort is in den nacht van den 15 dezer eene brik op de derde bank gestrand. Ook hier heeft men vergeefsche pogingen gedaan, om met de redding-boot aan boord van het vaartuig te komen, hetwelk spoedig verbrijzeld werd, zoodat de manschap, die men meent uit acht personen te hebben bestaan, omgekomen is. Uit de aangespoelde papieren bleek, dat het genaamd was de Trusty, van Kirkaldy, gevoerd door den kapitein John Cook. Hetzelve scheen slechts ballast in te hebben.

Ook aan onze zeeveringen hebben de stormen schade veroorzaakt. „In den nacht van den 13 op den 14 dezer,” schrijft men uit Alkmaar, „heeft een hevige storm uit het noord-westen zeer aanzienlijke schade aan de zeeveringen van den Hondsbossche en de duinen van Petten toegebracht, waardoor de hoofden veel hebben geleden en de breedte der kruin van den waker, of buitendijk, over eene lengte van 142 roeden, tot op eene breedte van 3½ roeden afgenomen is.

„Aanzienlijke kosten zullen noodig zijn, om deze werken in den verzekerden staat terug te brengen, waarin dezelve zich vóór den storm bevonden.”

— Berigten van Maastricht, van den 15 dezer, houden onder anderen in: Den 13 en 14den had de partij voor het huis van Oranje te Luik op publieke plaatsen de Oranjevlag uitgestoken en was daardoor in de stad alles in beweging en in opstand geraakt. Men is er zeer onvergenoegd, en het algemeen verlangen strekte zich uit naar de terugkeering der vorige orde van zaken, zoo als die vóór de Belgische onlusten was. Op de citadel heerschen onder de troepen eene hevige oogontsteking en koorsen.

Te Maastricht waren op den 14den twee deserteurs van een der Belgische regementen infanterie aangekomen. Zij waren uit het Luxemburgsche van geboorte en hadden denzelfden dag van hunne aankomst de citadel van Luik verlaten, de hoop hebbende, dat het groot-hertogdom weder onder de regering van onzen Koning zou komen. Zij beklagen zich zeer over de inhouding, welke op de traktementen plaats had, zoo wel als over het voedsel, dat zij bij hun regement genoot hadden.

Aan den regter Maas-oever in de provincie Limburg is men zeer ontevreden over de herhaalde gedwongene geldleening; weinig is daar meer noodig, om het algemeen misnegen over het Belgisch bewind in opstand te doen overgaan. In het dorp Genk, in de provincie Limburg, zijn voor twee a drie dagen weder Belgische troepen aangekomen. Wat zij voornemens zijn, is met geene zekerheid bekend; men gist, dat het is, om de gedwongene geldleening met geweld door te zetten.

Van den 19den. Wij lezen in het Engelsch morgenblad the Herald, van den 12 dezer, het volgend artikel:

„De Koning der Nederlanden wacht naar de erkenning van Koning Leopold door de vijf Mogendheden, alvorens een besluit betrekkelijk de 24 artikelen te nemen. Te Londen wordt aan deze erkenning, welke door de toetreding van het hof te 's Gravenhage zal gevolgd worden, niet getwijfeld. Men zegt heden, dat de Engelsche vloot, welke te Duins ligt, last bekomen heeft, om op nieuw naar Holland onder zeil te gaan.

„De Conferentie der groote Mogendheden komt dagelijks bijeen; men wil, dat in die van gisteren, welke verscheidene uren geduurd heeft, een ultimatum bepaald is, hetwelk met de pakketboot, die heden vertrekken moet, aan den Koning der Nederlanden gezonden is. Men spreekt in deze hoofdstad veel van verdedigings-toebereidselen, welke te Vlissingen en aan den mond van de Schelde zouden gemaakt worden.

„Het gerucht liep ook nog, dat de aarzeling van den Koning der Belgen om het traktaat te teekenen, voortkwam uit een zeker gebrek in de etiquette, dat de Belgische afgezanten van wege Pruisen en Oostenrijk zouden ontmoet hebben.”

— In de karakteristieke levensbeschrijvingen der meest beruchte personen uit den Belgischen opstand, te Amsterdam, bij E. Maaskamp, op den Nieuwen-dijk, worde het publiek een kort, maar doelmatig overzicht geleverd van de voornaamste aanleggers en raddraaijers der Belgische revolutie en wel met name: van L. de Potter, S. van de Weijer, de Stassart, de Gerlache, F. de Merode, E. Surler de Chokier, F. en Ch. Rogier, de Gendebichs, d'Hoogvorst, Lebeau, Kessels, Thielemans en andere.

Tot een uittreksel uit gezegde brochure diene het volgende, betrekkelijk van de Weijer.

„S. van de Weijer de vader, door de Fransche politie aangesteld, komt van Leuven in 1810 te Amsterdam met vrouw en kinderen; zijn zoon Silvaan daarbij, oud 9 jaren. Hier wordt hij kommissaris van politie in het rade arrondissement. Een bekend Amerikaansch kapitein, en huisvriend van de familie van van de Weijer, geeft les aan den kleinen Silvaan; gaat vervolgens te Brussel, toen het huisgezin daar henen toog, bij hem inwonen, om de opvoeding van zijnen jeugdigen kweekeling te voltooien en hem tot het akade-misch onderwijs op te leiden. Door zijn verwaand en brutaal gedrag als bibliothecaris, tot welken post Silvaan door Z. M. bevorderd was, is hij overal vooraan, en dat voornamelijk bij den opstand in 1830; gedurende welken hij zich overal vertoonde als de Calabrische hoofdmans der bandieten, met 2 pistolen in zijn gordel en eene roode muts op het hoofd. Zijn toevallig Engelsch leeren leidde hem tot den rang van diplomaat te Londen. Van nature met bedervene hoedanigheden joegerust, schittert hij in zijne nieuwe loopbaan door leugenachtige rapporten en berigten in de Engelsche journalen, die de onbeschaamdheid van den Belgischen huurling overvloedig kenmerken.”

UTRECHT den 20 November.

In Brussel hebben verscheidene diefstallen plaats gehad, hetwelk aldaar niet vreemd is, alzo er onder de vrije Belgen ook vele lieden zijn, die meenen, dat de liberteit bestaat in het wegnemen van eens anders goed; zij volgen hierin hunne ministers of bestuurders na, die alle goederen, zelfs die van onzen Koning, zich hebben toegeëigend. Onder anderen, zijn de dieven in de societeit la Grande Harmonie, buiten de Leekensche poort, ingebroken en hebben alles mede genomen, wat hun aanstond.

— Uit Gênt schrijft men van den 14 Nov. het volgende:

„De estaminet of het koffijhuis la Cour Royale is op nieuw het tooneel van eene onaangename gebeurtenis geweest. Gisteren avond te 9 uren vermaakten zich eenige lieden aldaar met zingen. Eenige rustvertoorders zochten twist, van woorden kwam het tot daden, en men geraakte spoedig handgemeen. De wanorde was zoo groot en niet eer hersteld, voordat de twistenden het huis verlaten hadden. Deze estaminet is reeds eenmaal gesloten geworden, dewijl er wanorden plaats hadden.”

De stille ingezetenen van Gent worden zoodanig verontrust en mishandeld, dat de Belgische dagbladen, als de Messager de Gand en anderen, zich verbeelden onder het gebied van den Sultan te zijn verplaatst, en van aga's en pacha's spreken, die de menschen afzetten en uitkleeden. Dat gelukkige en vrije België!

VERLOTING VAN BOEKEN, ten voordeele des Vaderlands, te GRONINGEN.

De ondergeteekenden hebben het genoegen, hunnen vaderlandlievenden en letterminnenden Landgenooten te berigten, dat de LOTEN voor genoemde LOTERIJ, à f 3 — 00, en de NAAMLIJST der BOEKEN, waarin tevens de VOORWAARDEN van VERLOTING geplaatst zijn, à 20 Cents, thans bij hen, en verder alom bij de voornaamste Boekhandelaren te bekomen zijn.

Door de ruime en welwillende ondersteuning, welke de ondergeteekenden bij hunne onderneming hebben mogen ondervinden, bestaat deze LOTERIJ uit 2481 Prijzen en 4 Premiiën, meestal nieuwe, en daaronder een aantal Kapitale Werken, terwijl voorts in dezelve geene NIETEN zijn, en GEENE PRIJZEN BENEDEN f 1 — 00, naar Verkoop prijs berekend.

De tijd der Verloting van het meer of minder spoedig debiet der Loten afhangende, zal zoo dra mogelijk in de Staats-Courant en in de Groninger Couranten worden aangekondigd.

De ondergeteekenden houden zich overtuigd, dat velen gaarne het hunne zullen toebrengen, om het Vaderlandsch doel geheel te doen bereiken, waarmede

deze Boekverzameling door Vrijwillige Bijdragen van Nederlandsche Boekhandelaars en Uitgevers, onder medewerking van enkele Schrijvers, is bijeen gebracht, en vlijen zich uit dien hoofde, dat eene genoegzame derfening hen weldra in staat zal stellen, den tijd der verlossing te bepalen.

Zij roepen daartoe de belangstelling van hunne Landgenooten met vertrouwen in.

November 1831.

De Directie van de Verlossing:
J. OOMKENS, De Gebroeders VAN CLEEF, te 's Gravenhage en Amsterdam.
R. J. SCHIERBEEK, te Groningen.
W. VAN BOEKEREN, te Rotterdam.
G. WOUTERS, P. MEIJER WARNARS, te Amsterdam.
V. LOUSJES, te Haarlem.

•• OPENLIJKE VERGADERING van het Genootschap ter bevordering der Natuurkundige Wetenschappen, op Woensdag, den 30 November 1831, des avonds te 6 uren, in de Groote Concertzaal in de Poolestraat. — Redevoering door Prof. H. NIENHUIS. — Proeven door Prof. S. STRATINGH, Ez. — Bewijzen van Toegang zijn te bekomen bij Dr. REILINGH, bij wien zich ook nieuwe Leden kunnen aanmelden.

T. H. VAN SWINDEREN, Secretaris.

•• KOMMISSARISSEN over de SPIJSUITDEELING aan BEHOEFTEGEN te Groningen, verwittigen hunne medegezeten, dat zij, even als in vorige jaren, intrekkingen-bijzitten voor deze nuttige inrigting zullen rondzenden.

Zij zouden het beleedigend achten, hier iets tot aanmoediging bij te voegen, daar ieder, zoo veel zijn vermogen het gedoegt, jaarlijks de beste gezindheid voor de instandhouding en bevordering van deze armen-inrigting betoont.

Zij noodigen dus hunne Landgenooten slechts uit, om ook weder in den aanstaanden Winter, door ruime intrekkingen, dezelfde blijken van onbekompagne belangstelling in dezen te willen geven.

Zellende intusschen de rekening en verantwoording over den vorigen Winter van Woensdag, den 16 November 1831, gedurende acht dagen, ter naziening voor de belanghebbenden liggen bij den Kasteleer VAN DER LAAN, aan de Groote Markt.

Groningen den 14 November 1831.

Directie van de AKADEMIE van Beeldende Kunsten, enz., onder den naam MINERVA, te Groningen, berigten, dat in de Vergadering van den 15 November 1831, het Naambijzitten van het bekroonde stuk, voorslepende: „Een Boekhandel met eenen koop aankomende Reizigers met Paarden, enz. voor eenen prijs van 1000 guldens, en tot merk hebbende een schilderij, is geopenbaard, en de daartoe uitgeloopte Eereprijs van een guldenscheffelen vijftien, gouden Dukaten is toegewezen aan den Heer WYANDUS JONAS, te Groningen, Noorder, te Gravenhage, na dat de stukken, welke naar den uitgelooften eereprijs gedongen hebben, gedurende acht dagen na dato dezer Advertentie, in het Lokaal-bijzitten der Akademie, des middags van 12 tot 6 uren, ter bezigtiging der Leden zullen geplaatst zijn, kunnende de Leden bij deze gelegenheid zodanige personen medebrengen als zij zullen verkiezen.

Deze terzake zal moeten geschieden binnen den tijd van drie maanden, te rekenen van den datum dezer Advertentie.

Groningen den 14 November 1831. Namens Directie van voornoemd: R. DE RHOER OTTENS, Secretaris.

GEBOORTE-, HUWELIJS- EN STERFBERIGTEN.
den 16 November 1831. Heden avond verloor door Gods goedheid een' onopzettelijk van een DOCHTER J. W. CATERAUS, geliefde Echtgenoot van

P. N. CRAMER, Præd. Familie en Bekenden gelieven deze algemeene reves voor bijzondere communitatie te houden.

den 17 November 1831. Heden morgen beviel mijne geliefde Echtgenoot H. H. JONKER van een' welgeschapene DOCHTER.

den 17 November 1831. Bellingwolde den 17 November 1831. Heden verloor zeer voorspoedig van een' welgeschapene DOCHTER Sijtska G. Brouwer, geliefde Echtgenoot van

H. N. ADDENS. Mijne geliefde Vrouw C. L. de Hosson verloor heden zeer voorspoedig van een' DOCHTER; strekkende deze niet alleen tot algemeene, maar ook tot bijzondere kennisgeving.

den 18 November 1831. Mijne geliefde Echtgenoot J. DOORNBOS verloor heden middag circa 3 uren van eenen welgeschapenen Zoon.

den 18 November 1831. Deze dient tot kennisgeving aan Familie, Vrienden en Bekenden.

Groningen den 18 November 1831. Heden verloor gelukkig van een' welgeschapenen Zoon ADRIANA CATHARINA RIKKERS, geliefde Echtgenoot van B. J. BUISSINK.

den 19 November 1831. Mijne geliefde Echtgenoot LOUISE RAKEN beviel heden gelukkig van eenen Zoon.

den 19 November 1831. Heden avond verloor voorspoedig van een' welgeschapenen Zoon AARTZ DOORENS, geliefde Echtgenoot van

den 19 November 1831. Heden verloor van eenen welgeschapenen Zoon T. SCHIERBEEK, geliefde Echtgenoot van

den 20 November 1831. Heden verloor van een' welgeschapene DOCHTER H. J. VAN BRUG, geliefde Echtgenoot van

den 20 November 1831. Dienende deze tot kennisgeving aan Familie, Vrienden en Bekenden.

den 20 November 1831. Heden morgen ontsiep mijn hartelijk geliefde jongste Zoon, de Heer GERHARD THEODOOR WIELANDT, Student in de Regten aan de Hoogeschool alhier, in den jeugdigen leeftijd van drieëntwintig jaren eenentwintig dagen. Ik berispe, zijn geest met mijne Kinderen, echter eerbiedigen wij den wil des Allergrootsten, aan wiens ondoorgrondelijke wijsheid en liefde wij de besturing van al onze lotgevallen gerustelijk toevertrouwen.

den 21 November 1831. Heden nacht overleed op het onverwachst onze geliefde Moeder ELSIE HANSENS, wedw. JOHANNES ALINK, in het 79ste jaar hares ouderdoms.

den 21 November 1831. A. A. ALINK, geb. LEUTSCHER. Mede uit naam van onze Broeder en aangehuwde Zuster.

den 21 November 1831. Dienende deze tot algemeene en bijzondere kennisgeving aan Vrienden en Bekenden, zoo in als buiten de Stad.

den 21 November 1831. Dienende deze tot algemeene en bijzondere kennisgeving aan Vrienden en Bekenden, zoo in als buiten de Stad.

•• Op den 18 November 1831, des middags ongeveer twaalf uren, overleed zeer zacht, in den ouderdom van ruim 59 jaren, mijne hartelijk geliefde: Betsie ELSE BEEKHUIS, van de gevolgen van een langdurige boesheit. Dit smartelijk verlies treft mij zoo veel te meer, daar ik ruim 31 jaren met haar in den echt verbonden was, en onze twee Zonen, die kort te voren in de eeuwigheid vooraf gingen, nog zoo aandachtig in mijne geheugen zijn.

Vrienden en Bekenden gelieven deze als bijzondere bekendmaking aan te nemen.

F. L. UCKHAUS, Instrumentmaker.

•• Bij den ondergeteekende is ter Pers en zal eerstdaags het licht zien VERMUTHUNGEN over die nächste Zukunft Hollands und Belgiens. (Gissingen over de waarschijnlijke toekomst van Noord-Nederland en België).

Herzelve zal voorts te bekomen zijn: te Groningen, bij den Boekhandelaar van BOEKEREN; te Leeuwarden, bij SURINGAR; te Amsterdam, bij CROESE; te Rotterdam, bij de BLEIJES; te 's Hage, bij VAN WEELDEN, en te Lelidam bij van der HOEK.

Voorts zal bij den Boekhandelaar W. van BOEKEREN alhier eerstdaags te bekomen zijn de Hoogduitsche vertaling van het Werkje, getiteld: *de mensche en de naties*, etc., onder den titel: *die Triebfeder der Seele*, (de Drijfveer onzer Ziet) door den Schrijver zelven vertaald; met een Aanhangsel voorstellen waarin de Schrijver onderzocht heeft, hoe ver de Wijsgeeren het in hunne navorschingen over de Grondoorzaak gebragt hebben; hoe de Natuurkundigen der Mensch beschouwen, en eindelijk, hoe en op welk eene wijze wij tot de groote Wetenschappen van God en de Natuur gekomen zijn.

Groningen den 21 November 1831. P. B. BARGHOORN.

VERKOOPING van BOEKEN.

De Boekhandelaar N. C. VAN DER VEER zal ten overstaan van een' bevoegden BEAMTTE, ten zijne Huize, op Dinsdag, den 22 November 1831, en volgende dagen, publiek Verkoopen: een' fraaie Verzameling van BOEKEN, in onderscheidene Talen en Wetenschappen, waaronder *Corps de Droit Civil Romain*, 15 vol., 4to, fraai; 180 Juridische Dissertatiën, een' fraaie Verzameling *Prentebuchjes*, zeer dienstig tot St. Nikolaas-Prezentijs, en vele Voortnamme en zeldzame Werken. De Catalogus is voor 5 Centen te bekomen.

•• Al diegenen, welke iets te pretenderen hebben van den Boedel van wijlen J. J. HOMKES, in leven Boekhandelaar te Groningen, en tot heden hunne pretensien nog niet hebben ingezonden, worden verzocht, vóór of uiterlijk op den 1 December 1831, dezelve franko in te zenden ten huize van den Overledene, in de Heerestraat, te Groningen.

•• Mr. M. VAN DER TUUK, Notaris in het Kapittel Kanton, gedenkt, op Donderdag, den 24 November 1831, des voormiddags te 10 uren, onder andere approbatie van de Edelle Achtbare Heeren-BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der Stad GRONINGEN, ten overstaan van den RENTMEESTER der STADS VEENEN, in de Schuur, staande in de Wildervanck, bij het Huis: *Bareveld*, een' publiek, aan de meesbiedenden te Verhuren het KLAPMEESTERSHUIS, heden van den REGT, op het KLAPGELD te HEBBEN voor het OPENEN der KLAPBRUG van het NIEUWE STADS-KANAAL, bij den tweeden Meent voor de Markt van Gieten staande en gelegen, waarvan de Conditiën, acht dagen vóór den 24sten November, bij PIETER ERPESDIK, ter lezing zullen liggen.

•• Mr. JOHAN RENSERS BORA SICCAMA, openbaart Notaris, residerende op het Hoogeland, zal ten verzoek van zijne Principaalen, aan den minsteischenden, publiek Uitbesteden: het LEVEREN der MATERIALEN, alsmede de ARBEIDSLOONEN, benodigd tot een' NIEUWE KLAPBRUG, ter vervanging van de Oude, liggende over het KIELSTERDIEP, op het Hoogeland.

Deze Uitbesteding zal plaats hebben op Zaterdag, den 26 November 1831, des namiddags te 2 uren, ten huize van den Logementhouder A. L. MEURS, te Martenshoek, alwaar, alsmede ten Kanton van den Notaris, het Bezek en de Voorwaarden voor de Gegadigden ter lezing zullen liggen van Woensdag, den 23 November.

Mr. J. RENSERS BORA SICCAMA, Adv. en Not.

•• Na bekomen rege autorisatie, zal in de maand December, — tijd en plaats nader te bepalen, — publiek te koop worden gepresenteerd de BOERDERIJ van wijlen HARM JANS KLAASSENS, te Kropswolde, bestaande in een' fiske BEHUIZING en SCHUUR met omstreeks 55 Bunders SOUW-GROEN- en HOOLAND, alles in den besten staat.

Mr. J. W. W. WENS, Adv. en Not.

MORGEN, WOENSDAG, den 23 dezer,

des morgens te 10 uren, zal, door de Firma BOS & COMP., bij de Behuizing van de Wedw. KRAAN, buiten A-poort, bij Uitmijning worden Verkocht: een moof partijje ESSCHEN, IPEN en BEUKEN HOUT.

•• In de maand Januarij aanstaande zullen PUBLIEK TE KOOP worden gepresenteerd:

Al de ONROERENDE GOEDEREN, nagelaten door wijlen den Heer A. S. SANTEE, bestaande in BEHUIZINGEN, WEIDE- en HOOLANDEN, alles staande en gelegen onder de Gemeenten Roden en de Leek; voorts min of meer EBN-VIERDE AANDEEL in het LIEVERDER BOSCH en eenige EIGENDOMMEN. — Nadere informatiën zijn te bekomen bij Mr. L. J. WICHERS, op de Leek, en bij P. SANTEE, Jz., op de Nietap.

•• UIT DE HAAND TE KOOP, tegen Mei: de STADS HERBERG met STALLING en LAND, buiten de A-poort, te Groningen; te bevragen bij den Bewoner G. SCHOLTENS.

•• De ondergeteekende zijn ONDER-LOKAAL opengesteld hebbende tot het Houden van BILJART en KOFFIJHUIS, rekommendeert zich te dien einde aan het tarsoenlijk Publiek.

Groningen den 21 November 1831. E. J. TIDDENS, Koffijhuishouder aan de Groote Markt, in de Nederlanden.

•• Op een ONBEZWAARD en voor den Geldschietter zeer sequeur HYPOTHEEK wordt gevraagd een' SOM van f 800 — 00. Adres bij den DRUKKER DEZER.

•• Een' KAMERMEID, goed met de WASCH kunnende omgaan, en terstond buiten de Stad DIENST verlangende, verveega zich aan het KANTOOR DEZER COURANT.

154ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

Trekking der Derde Klasse.
Derde Lijst. No. 17947, een prijs van f 1500. No. 17948 en 17949, ieder een prijs van f 1000. — Vierde Lijst. No. 17950 en 17951, ieder een prijs van f 1000. — Vijfde Lijst. No. 17952, een prijs van f 5000. No. 17953, een prijs van f 2500. No. 17954, 17955 en 17956, ieder een prijs van f 1000. — Zesde Lijst. Geene.

PRIS-COURANT DER EFFECTEN, op de Beurs te Amsterdam, den 19 November 1831.

Werkeijde Scheldt	2 1/2 p. 40 1/2 - 40 3/4	40 1/2	Weener Oblig. Met. 5	pc. 83 1/2 - 83 3/4	83 1/2
Uitgevalde dit	15 1/2 - 15 3/4	15 1/2	dit dit te Londen 5	—	—
Kansbiljetten	f 16 - 16 1/4	16 1/4	dit dit te Neg.	2 1/2	—
Stellen van Kansbiljetten	f	—	Weener Bank Actien 3	f	—
Anortisatie-Synd.	4 1/2 p. 65 1/4 - 66	65 1/2	Aandelen bij Rothschild	—	—
dit dit	3 1/2 - 3 3/4	3 3/4	dit dit ude Neg.	pc.	—
Oorlogslasten	5 - 5 1/2	5 1/2	dit Rusland	5	80 1/2 - 80 3/4
Schakelbiljetten	6 - 6 1/2	6 1/2	dit A. 1828 en 1829 5	—	90 1/2 - 91 1/4
Anticipatie-biljetten	6 - 6 1/2	6 1/2	Rusl. ins. op 1 Grooth. 8	—	50 1/2 - 50 3/4
Negotiatie 4 1/2 m.	6 - 6 1/2	6 1/2	dit Cert. dit 6	—	50 1/2 - 50 3/4
Remissie Neg. 4 1/2 m.	—	—	dit dit tot Hamburg 5	—	—
Remissie L. gresen	2 1/2 p.	—	dit negot. 1831. 5	—	80 1/2 - 80 3/4
Handel Maatschappij 4 1/2	74 1/2 - 75	74 1/2	Aandelen Polen	f	—
Tiers Cote. op 1 Oct.	—	—	Oblig. Londen te Londen 3	—	—
Geo. Annuit. op Nov.	82 1/2 - 82 3/4	82 1/2	Griekenl. te L. Neg. 5	—	27 1/2 - 28
Nap. aldaar idem 5	71 1/2 - 72	71 1/2	dit dit 2 dit 5	—	—
Dito Cert. bij L. en B.	5 - 5 1/2	5 1/2	Columbia . . . Neg. 6	—	—
Dito te Londen neg.	5 - 5 1/2	5 1/2	dit dit 2 dit 6	—	—
Perpet. Spanje, Annuit. 5	45 1/2 - 46 1/4	45 1/2	Mexico 6	—	—
dit dit, Facijs 3	29 1/2 - 30	29 1/2	dit 6	—	—
Obl. d. te P. en L. red. 3	9 - 9 1/2	9 1/2	Brazilië 8	—	—
Uitgevalde Scheldt	7 - 7 1/2	7 1/2	Griekenl. 8	—	—
Oblig. Weenerbank 5	—	—			

den 21 November 1831. Dienende deze tot algemeene en bijzondere kennisgeving aan Vrienden en Bekenden, zoo in als buiten de Stad.